

Varij nas Mati

GLASILO ŽUPNIJE
S SALEZIJANSKIM
MLADINSKIM CENTROM
LJUBLJANA RAKOVNIK

MAREC 2016/ŠTEVILKA 3/LETO XXXIV

Lk 15,1–3.11–32

ŠEL BOM K OČETU, KI JE DOBER

V priliki o izgubljenem sinu nehote vidim tudi zgodbo številnih današnjih mladih, ki zapustijo starše. Ti jih imajo radi, zato zelo trpijo, ko odidejo in zabredejo na kriva pota. Tudi v evangeliju oče trpi, ko ga zapušča najmlajši sin. Ker ga ljubi, trpi, a mu pusti svobodo, da odide.

Morda se nam zdi, da ima evangelijska zgodba prelep konec: sin se vrne k očetu. Kdaj se je pravzaprav sin odločil za to? Takrat ko je padel najnižje, ko je pasel svinje in mu ni nihče ponudil niti hrane, ki so jo jedle te, za Jude nečiste živali. Evangelij pove tudi razlog za sinov odločilni korak. K temu pripomore spomin na očetovo dobroto. Sin se spomni, kako dober je njegov oče, ki ne daje kruha samo svojim, ampak celo najemnikom, in to v izobilju. Ko se zave očetove ljubezni in dobrote, sklene: »Vstal bom in šel k očetu.« Sin se je spreobrnil, ker je odkril, da je ljubljen.

Starši velikokrat trpijo, ko se njihovi otroci izgubijo ali zavrnejo Boga in zapustijo pot, ki so jih jo učili. Zato jih želijo privedi na pravo pot s trdo besedo, morda z zavrnitvijo ali celo grožnjo. »Evangelij pa uči, da človek ne spremeni svojega življenja, svoje miselnosti, se ne spreobrne k dobremu zaradi tega, ker bi ga kdo nadrl, mu očital, ga kaznoval, ampak zaradi tega, ker odkrije, da je ljubljen, kljub temu da je grešnik,« piše M. I. Rupnik. Tudi sodobni izgubljeni sinovi se bodo lahko vrnili na pravo pot, če bodo v stiski. Ko se bodo morda znašli na dnu, se bodo lahko spomnili, da jih nekdo ljubi in se lahko vrnejo k njemu. Lahko tudi trdimo: gorje človeku, če se takrat, ko bo v krizi, ne bo mogel spomniti, da ga kdo ljubi, kljub temu da je grešnik! Le h komu naj potem gre? Morda je danes prav zato toliko nesrečnih (mladih) ljudi, ker se v stiski ne morejo spomniti, da so brezpogojno ljubljeni, in ker ni ljudi, ki bi jim to povedali.

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

ODPUŠČANJE NI PRELAGANJE ODGOVORNOSTI NA BOGA

Odpuščanje pripada samo Bogu. Gotovo ste slišali razlagati ta rek, kakor da ljudje ne morejo ničesar narediti v dejanju odpuščanja. To je lep izgovor za prelaganje lastne odgovornosti na Boga! Toda to bi bilo zgrešeno, ker Bog na področju odpuščanja kakor tudi na vsakem drugem področju ne dela namesto nas tistega, kar spada k človeški iniciativi.

Pred kratkim mi je nekdo zagotavljal, da zlahka odpušča: »Če me kdo rani, takoj prosim Boga, da mu odpusti. Tako se mi ni treba mučiti z vsakovrstnimi emocijami: s trpljenjem, jezo, zamero ali ponižanjem.« Kakor koli je bilo takšno prikazovanje vere občudovanja vredno, nisem mogel, da ne bi povprašal po mentalnem zdravju te osebe. Namesto da bi zavestno sprejel svoje življenjske razmere, kakor koli boleče že so, jih je preložil na Boga. Da me boste prav razumeli. Verujem v nujnost zatekanja k duhovnemu kot bistvenem elementu v odpuščanju, toda nič manj ne verujem v to, da se mora človek za sprejem Božje milosti najprej pripraviti na človeški ravni. Odpuščanje je sočasno človeško in Božje dejanje. Narava in milost se medsebojno ne izključujeta, temveč se usklajujeta in dopolnjujeta.

Po: J. Monbourquette, Kako odpustiti

PRIZADEVANJE ZA ODPUŠČANJE

Ljubezen in zvestoba se lahko znajdetata sredi viharja. So dnevi, v katerih drug drugega nosita na rokah, navdušeno in brezskrbno. Prišli pa bodo dnevi, ko bo treba drug drugega prenašati, in dnevi, ko ne gre več, ko ne gre nič več. Zaradi neumnih napak se nekaj krha. Nastanejo razpoke in po njih pride v vajino srce in v vajin dom noč.

Takrat bi nekaj rada, a vendar ne moreta, ker vaju hromita nemoč in bolečina. Rada bi kaj rekla, a beseda ne gre iz ust.

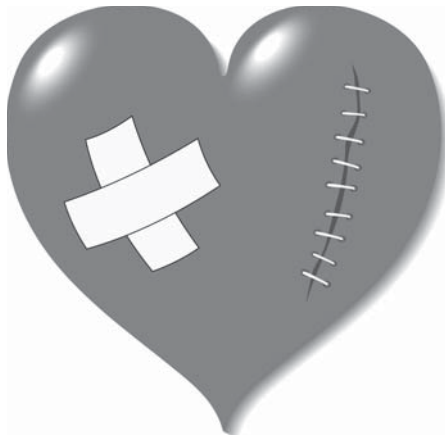
Rada bi stegnila roko, a ta zaledeni. Rada bi se objela, toda ostaneta okamnena kot kip. Rada bi odpustila, pa vendar rečeta: »Zakaj si to storil?«

V takih dneh obstaja le ena rešitev: potrpežljivost, veliko potrpežljivosti in prizadevanje za spravo. Sopotnik počne reči, ki so zate nepojmljive, in rečeš: »Kako je kaj takega mogoče?«

Potem se moraš boriti za svojo ljubezen. Počutiš se negotovo in vate se priplazi strah. Nato moraš nekaj časa »bde ti v temi«, ne da bi videl, ne da bi razumel ... Potem se zaveš, da je drugi »svet zase«, ki ti bo v svojem najglobljem jedru ostal vedno tuj. In potem se odpravi iskat odpuščanje.

Če ne moreš odpustiti, takoj nastane zid. In zid je začetek zapora.

Phil Bosmnas

Če bomo deležni tvojih ur na Oljski gori: usmili se nas.

Če bi naj spoznavali ure stiske kot delež tvojega trpljenja: usmili se nas.

Če se nam kot tebi zazdi Božja volja trda in nerazumljiva: usmili se nas.

Če nas kot tebe preplavijo žalost in stiska, gnus in strah: usmili se nas.

Če nas zajame kesanje za naše grehe: usmili se nas.

Če nas svetost in pravičnost Boga napolnjuje s strahom: usmili se nas.

Če se moramo pokoriti in očistiti za to, kar smo grešili: usmili se nas.

Če bomo poklicani, da trpimo ob bolečini *tvojega skrivnostnega telesa Cerkve*: usmili se nas.

Če nas sebičnost zapelje, da svojo bolečino jokavo precenjujemo: usmili se nas.

Če bodo tako kot tebe tudi nas izdali prijatelji: usmili se nas.

Če bomo tako kot ti ostali brez vsake pomoči: usmili se nas.

Če nas bo tako kot tebe prešinilo sovraštvo: usmili se nas.

Če nam bodo tako kot tebi našo ljubezen vračali z nehvaležnostjo: usmili se nas.

Če se bo zdelo, da Oče ne sliši naše molitve: usmili se nas.

Če se bo v noči trpljenja zdelo, da luč vere ugaša: usmili se nas.

Če se v naših res »svetih urah« zdi, da Božja ljubezen v nas upada: usmili se nas.

Če v nas ne živi nič drugega kot naš zadnji konec, naša zunanja nemoč in nedosegljivost Boga: usmili se nas.

Če nas tako kot tebe zajame smrtni strah: usmili se nas.

Karl Rahner

KAKŠNO ŽENO SI ŽELI FANT, KAKŠNEGA MOŽA SI ŽELI DEKLE?

Ko nas mladostniki opazujejo, si že ustvarjajo mnenje, kaj je tisto, kar je pomembno v odnosu med zakoncema. Zelo jasno vedo, kaj si želijo in česa ne.

Fantje pravijo:

-jaz si želim verno ženo, da bi bila lepa in prijazna, z ženo hočem imeti dobro zaupanje, da mi bo pomagala v težavah;

-upam, da bom imel lepo ženo in otroke;

-želel bi, da bi imela dolge lase, da bi bila pametna in ne pretirano izbirčna;

-dokaj lepa, prijazna in ljubezniva, naj ima rada otroke in jim pomaga, ko bodo v stiski;

-hočem, da je moja žena pridna in prijazna in lepa, želim, da bi pospravljala in dobro kuhala.

Dekleta pravijo:

-želim si pravičnega, modrega in dobrega moža, da ne bi bil nasilen in bi razumel veliko jezikov;

-naj bo kristjan, naj bo prijazen in malo popustljiv, pa da ne bi bil tečen;

-dobro je, da ima visoke cilje, tekmovalen je lahko, samo ne preveč;

-želim si bogatega, lepega, pametnega moža, ki zna kuhati;

-želim si moža, ki bi bil pošten in prijazen, da bi bil iskren in bi bila srečna skupaj, predvsem pa, da bi me imel rad;

-želim si, da bi bil moj mož zvest in bi mi vedno pomagal v težavah. Želim, da bi bil zmeren tudi kar se tiče hrane in alkohola. Želim si, da bi bil pameten, da bi mi lahko pomagal. Pomembno mi je tudi, da bi bil dober oče najinim otrokom ter da bi jih imel rad;

-želim si, da bi bil prijazen do drugih, da bi bil prijeten in gostoljuben. Videz mi na njem ni pomemben. Želim si, da bi bil družaben in

ustvarjaljen ter da bi imel smisel za humor in bi znal vsakega spraviti v smeh;

-želim si, da bi bil pogumen in bi se znal postaviti zase ali varovati druge;

-jaz si želim moža, ki bi me razumel, bi bil prijazen, takega, ki bi bil ljubezniv, takega, ki bi ga razumela in bi se med seboj podpirala;

-zvestega in delovnega moža, ki je duhovit in za hec, mora pa imeti rad živali in mora biti lep;

-moj mož bi bil tak, da bi storil kaj, kar jaz nerada storim in bi imel rad otroke;

-imela bi takega, ki bi bil ljubezniv, prijazen in luškan, seveda, z mano bi ravnal, kot da sem na svetu edina za njega, tudi če bi srečal lepšo punco, bi še vedno imel rad mene in me ne bi zamenjal ali varal.

Mislím, da se kot zakonca lahko od njih veliko naučiva, si malo izprašava vest in že v postnem času osveživa najin odnos, ki je duhovna hrana za najine otroke.

Mihaela

ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

seja z dne, 8. 2. 2016

Zakramenti vtisnejo svetost v načrt človekove človeškosti: prodrejo v dušo in telo, v ženskost in moškost z močjo svetosti.

papež Janez Pavel II.

Iz priročnika smo prebrali razmišljanje o prebranem svetopisemskem odlomku.

Janez Pavel II. opisuje evharistijo kot »zakrament ženina in neveste«. Dar Kristusovega telesa njegovi nevesti Cerkvi (kar obhajamo pri evharistiji) osvetljuje pomen občestva med moškim in žensko.

Ker je 8. februar kulturni praznik, smo razmišljali tudi ob Prešernovi Zdravljici.

Osebnostno smo razmišljali ob vprašanju: kako se zavedam prejetih milosti in rastem iz zakramentov?

Zaključili smo z molitvijo za domovino.

Dogovorili smo se, da bomo v postnem času v nedeljo, 21. 2. 2016 (2. postna nedelja), kot župnija poromali na Žalostno goro ali v Polhov Gradec, kjer je ob 15. uri molitev križevega pota.

Sklep: Postno geslo za leto 2016 je »Usmiljeni kakor Oče«.

Predlagamo, da je v nedeljo, 17. 4. 2016, za našo župnijo svetoletno romanje v stolnico. Ob 14. uri bi peš odšli z Rakovnika, ob 15. uri bi imeli molitev (križev pot ali rožni venec ali litanije). Povabi se birmance, botre, prvoobhajance in njihove starše. O pomenu tega je potrebno govoriti pri svetih mašah.

V naši cerkvi je Jan Plestenjak posnel videospot. Scenarij videospota je bil pred objavo pregledan. Videospot govori o neodločenosti mladoporočencev.

Predlagamo, da se pripravi spot ali predstavitev uporabe kombija, da bi bila akcija lahko uspešnejša.

Pripravi se seznam bralcev božje besede po nedeljskih svetih mašah. Oznani se, da je v zakristiji koledar, kamor se lahko bralci božje besede vpišejo. Pomembno je, da se v primeru odsotnosti poišče nadomestnega bralca.

Imeli smo vizitacijo inšpektorja Janeza Potočnika.

Najprej se je zahvalil župnijskemu svetu, župniku in kaplanu ter vsem pomočnikom. Povedal je, da se je v lanskem jubilejnim letu dogajalo zelo veliko stvari: Čarno jezero, srečanje redovnikov in redovnic, nova maša ... zunaj imamo novo kapelo, obnovljen je Marijin kip, v cerkvi je novo platno ... Lahko smo zelo veseli, ker se je veliko dogajalo.

Kot izziv se nam postavljajo vprašanja: kako najti izgubljene, kako priti do njih, kako jih privabiti.

Sprašujemo se, kako lahko izkoristimo podobo božjega služabnika Andreja Majcna? Ker je bil Majcen spovednik, bi lahko ob svetem letu usmiljenja poudarjali spoved. Kot občestvo potrebujemo spodbude in zato se moramo vprašati, kaj lahko pri tem naredimo. Morda nam lah-

ko veliko pove tudi podatek, da je bil Majcen krščen v Mariboru in v lanskem letu so v Mariboru blagoslovili novo cerkev. Majcen nam lahko še veliko pove in zato ga bomo morali bolje spoznavati.

Zapisala: Barbara Flajnik

SVETOLETNO DEKANIJSKO ROMANJE V MARIBOR OB LETU BOŽJEGA USMILJENJA

V soboto, 13. 2. 2016, smo se kljub močnemu sneženju ob 7:00 odpravili na romanje. En avtobus pod vodstvom našega župnika in dekana Mirka Simončiča izpred cerkve Marije Pomočnice na Rakovniku, pridružilo se nam je še šest romarjev iz Brezovice, en avtobus pod vodstvom viškega župnika in frančiškanskega provinciala p. Marjana Čudna ter pol avtobusa z rudniškim župnikom Lojzetom Zupanom, ki so se jim pridružili še romarji z Iga, Golega in Tomišlja.

Pot smo nadaljevali po štajerski AC in malo naprej od Lukovice pričeli z molitvijo za srečno pot ter s premišljevanjem skrivnosti veselega dela rožnega venca ob besedah o usmiljenju iz romarske knjižice, ki nam jo je prav za to romanje pripravil nekdanji dekan p. Marjan Čuden. Prvi postanek za WC, kavico in malico smo naredili na počivališču Tepanje, potem pa smo pot nadaljevali v Maribor, kamor smo prišli ob 9.30. Pred svetoletnimi vrati bazilike nas je pričakal in sprejel sam provincial frančiškanov (bivši dekan) – župnik iz Viča p. Marjan Čuden. Potem pa smo se zbrali v baziliki Matere Usmiljenja, v kateri je bil krščen in kamor se je v mladosti vsako jutro prišel priporočiti Mariji naš božji služabnik Andrej Majcen. Najprej nas je nagovoril domači kaplan in ekonom samostana p. Franc Kovše, gvardijan. Razložil nam je vse o zgodovini cerkve ter o kipu Matere Usmiljenje ter nas povabil, da se približamo Mariji in nam ob tem razdeli spominske podobice. Sledil je pozdrav našega župnika – dekana Mirka Simončiča. Ob 10:00 pa se je pričelo spokorno bogoslužje, ki ga je vodil p. Marjan Čuden. Nadaljevali smo s spraševanjem vesti, potem pa smo med molitvijo

rožnega venca božjega usmiljenja imeli priložnost za sveto spoved. Na voljo je bil tudi poseben spovednik Misijonar usmiljenja s papeškim poslanstvom. Potem nam je ostalo še malo časa za osebno molitev. Ob 11:00 smo se zbrali skupaj in v procesiji skozi svetoletna vrata peš pomorali do Mariborske stolnice sv. Janeza Krstnika.

Pred stolnico nas je pričakal nasmejani bivši župnik in dekan, sedanjí soboški škof msgr. dr. Peter Štumpf. Potem pa smo se skupaj skozi svetoletna vrata odpravili v stolnico. Ob 11:20 se je pričela slovesna sveta maša, ki jo ob somaševanju našega, Viškega in Rudniškega župnika daroval soboški škof msgr. dr. Peter Štumpf. Prav posebno čast so imeli tudi naši ministranti veterani, da so lahko ministrirali Petru: Janez Pintar in sobrat Rudi Kolbl, ki sta skrbela za mitro in škofovsko palico ter Janez Ključevšek in Stane Janežič, ki sta ministrirala. Tudi za Petra je bil to poseben dogodek, saj je prav v Mariborski stolnici pred skoraj 10-imi leti vpričo istih župljanov prejel škofovsko posvečenje. Na koncu so sledile še zahvale ter skupna molitev za našo dekanijo. Po sveti maši smo se zaustavili še pri grobu blaženega Antona Martina Slomška in se mu priporočili v molitvi, potem smo si lahko še ogledali stolnico ter se zbrali pred Slomškovim kipom pred cerkvijo.

Ob 12:40 smo se peš čez center Maribora mimo frančiškanov vrnili do avtobusa ter se čez Dravo odpeljali do cerkve sv. Janeza Boska k našim salezijancem. Ob 13:15 so nas z veseljem pričakali naš bivši župnik – tamkajšnji župnik Franc Brečko, kaplan Gašper Otrin in naš

Tone Ciglar, ki je prej vodil postopek za beatifikacijo Andreja Majcna. Po krajšem srečanju smo se zbrali v mladinskem centru, kjer smo imeli skupno kosilo. Ko smo se do sitega najedli in se malo pogovorili, smo se čez eno uro zbrali v cerkvi sv. Janeza Boska, kjer se nam je ob 14:15 pridružil tudi mariborski nadškof msgr. Alojzij Cvikl. Najprej nas je nagovoril in pozdravil naš župnik in dekan Mirko Simončič ter nam razložil potek gradnje cerkve s svojega vidika, kot nekdanji salezijanski inšpektorialni ekonom. Besedo je za tem predal mariborskemu nadškofu Alojziju Cviklu, ki nam ob koncu podeli še svoj blagoslov. Potem nas je pozdravil še bivši župnik Frenk, ki je povedal malo več o gradnji in cerkvi sami ter o župniji. Ob 14:45 je dekan Mirko izpostavil Najsvetejše, pri kadilnici mu je pri tem pomagal zvesti župljan in pevec g. Glavica. Potem pa smo skupaj zapeli Lavretanske litanije Matere Božje ter na koncu prejeli blagoslov z Najsvetejšimi. Potem smo se še poslovili od Frenka, nakar nas je župnik Mirko povabil na avtobuse.

Bolj ko smo se od Vranskega bližali Trojanam, bolj se je oblačilo. Natanko ob 17.00 smo prispeli domov pred cerkev Marije Pomočnice na Rakovniku. Za nami pa je bil zelo lep in duhovno bogat dan. Pa srečali smo še dva bivša župnika, Petra in Frenka, pa Toneta in Gašperja, ki so se nas vsi zelo razveselili. Iskrena zahvala g. župniku in dekanu Mirku Simončiču za tako lepo in doživeto romanje. Več predvsem v sliki, kako smo se imeli in kaj smo videli na www.NaIzletu.Si 1430 - (13-02-16) Maribor „Dekanijsko romanje“.

Mirko in Lucija Gaberšek

DRUŽABNI VIKEND ZAKONSKE SKUPINE ISKRICE

I skrice si vsako leto poleg rednih mesečnih srečanj in duhovnega vikenda zakonskih skupin v Veržeju privoščimo tudi družabno sprostitevni vikend. Ker nas je letošnji februar razveselil s podaljšanim koncem tedna, smo izkoristili priložnost in se odpravili na našo tradicionalno destinacijo – v Sončno hišo v Portorožu.

V petek proti večeru smo prispeli v Portorož in se namestili po sobah. Po slastni večerji in večerni molitvi smo večer preživeli ob klepetu in dogovarjanju o podrobnostih našega vikenda. V soboto zjutraj se je v jedilnici zbrala pisana družčina živali, pravljичnih junakov in drugih nenavadnih bitij, v kuhinji pa sta jelen in lovec ob lupljenju krompirja miroljubno klepetala. Nič čudnega, saj je bila pustna sobota. Oskrbnik hiše Marjan nam je prinesel krofe in nam polepšal dan. Dopoldan smo preživeli ob pustnem rajanju ter obvezni kavici in sladoledu na portoroški plaži. Lahko si predstavljate, da smo pritegnili kar nekaj pozornosti – tako zaradi mask kot tudi zaradi števila.

Za nekaj uric se nam je pridružil tudi župnik Mirko. Po kosilu smo se odpravili na sprehod in si ogledali kamnite skulpture na Forma Viva. Večer so otroci preživeli na zabavi v pižamah, ko so omagali, pa smo si odrasli ogledali film.

V nedeljo smo se udeležili svete maše v portoroški cerkvi. Ko je tamkajšnji župnik zagledal toliko otrok na kupu, jih je kar med uvo-dom v mašo povprašal, od kod so. Nekaj časa so se obotavljali, potem pa je najpogumnejša med njimi le stopila pred mikrofon in povedala, da prihajamo z Rakovnika. Nedeljsko popoldne nam je prineslo dež, a nam ta ni mogel do živega. Odpravili smo se v bazenski kompleks v Bernardinu in uživali v vodnih norčijah. Seveda smo bili po vrnitvi lačni kot volkovi in makaronov je kljub enormni količini hitro zmanj-kalo. Pa da ne boste mislili, da so na naših druženjih na jedilniku samo makaroni – letos smo kuhali tudi pravo primorsko joto in za nedeljsko kosilo pekli svinjsko pečenko, za kar so v veliki meri poskrbeli naši moški predstavniki.

Naš portoroški vikend je kar prehitro minil in v ponedeljek je prišel čas, da pospravimo hišo in se odpravimo proti domu.

Veseli smo, da smo spet preživeli lep vikend, kjer smo utrdili prijateljske vezi, se nasmejali in naklepetali, ob tem pa nismo pozabili na Boga, saj se je vsak dan začel in končal s skupno molitvijo.

Z konec pa naj vam zaupamo še recept za pravo primorsko joto, ki je bila na jedilniku na pustno soboto: najprej skuhamo posebej namo-čen fižol, na kose zrezan krompir in kislo zelje. Nato na olju prepra-žimo sesekljan česen in zrezano slanino. Dodamo moko, jo nekoliko popražimo ter dodamo kislo zelje in ga nekaj minut pražimo. Zelju dodamo začimbe (lovor, poper, sol), zalijemo z malce zeljne vode, ki je ostala od kuhanja kislega zelja, fižol in delno pretlačen krompir. Joto nato kuhamo še 15 minut. Na koncu ji dodamo na kocke narezano prekajeno svinjino, ki smo jo predhodno skuhalo. In že jo lahko postre-žemo. Pa dober tek!

Iskrice

ZIMSKI ORATORIJ

Rakovnik, 15.–20. 2. 2016

Letos je bilo na zimskem oratoriju zelo razigrano in zabavno. Otroci so se udeleževali štirih različnih delavnic, in sicer dve ustvarjalni delavnici, filmsko in računalniško. Animatorji so pripravljali zanimive dramske igrice, kateheze in pesmi.

Pred delavnicami smo molili in se nato do dvanajste ure zadrževali v delavnicah, ki jim je sledila slastna malica. V torek in četrtek smo obiskali Lumpi park, kjer smo drsali, ostali udeleženci pa so popoldne uživali v igri, ki sta jo vsakič pripravila dva animatorja. Imeli smo tudi plesno animacijo, tako da so se otroci zelo zabavali. Nekateri so prihajali že ob 7. uri odhajali pa ob 17. uri. Zopet smo z animatorji pripravili lep in zabavno - doživet oratorij. *Nelik*

KDO JE BOG KOT TI?

Kdo je Bog kakor ti, ki mi odpuščaš krivdo,
 ki greš prek pregrehe k ostanku svoje dediščine?
 Ne držiš na veke svoje jeze, kajti ugaja ti dobrohotnost.
 Spet se me boš usmilil, poteptal boš mojo krivdo.
 V globine morja boš zagnal vse moje grehe.
 Vsem svojim boš izkazal svojo zvestobo
 in svojo dobroto,
 kakor si prisegel vsem tistim,
 ki verujejo vate
 od začetkov časov do danes. Amen.

Po Miheju 7,18–20, Youcat – molitvenik za mlade

SPOVED PRED VELIKO NOČJO

(Naj bodo naslednje vrstice spodbuda tudi tebi, da bi v teh dneh pred veliko nočjo opravil-a spoved in tako začel-a vse skupaj »na novo«, bolj zadovoljno, veselo, brez bremen iz preteklosti.)

Kaj je čisto na vrhu lestvice hitov najmanj priljubljenih reči? Brez dvoma: obisk zobozdravnika. Takoj za zobozdravnikom pa je na vrsti spoved.

Kaj? Da bi popolnemu tujcu pripovedoval najslabše reči o sebi? Se mi je čisto zmešalo?! In da bi šel celo k duhovniku in mu povedal, da sem kradel, varal, lagal? Da sem sošolca, s katerim sedim v klopi, poslal k vragu in polovico noči surfal po slabih straneh na netu? To vendar ne gre! Le kaj si bo mislil o meni? Potem mu ne morem nikoli več stopiti pred oči!

Okej, drži. Potrebne je veliko poguma, da se soočim tudi s temnimi platmi svojega življenja. Pred nekaj dnevi sem tako bil znova pri spovedi.

Živjo, Bog, še sem tukaj! Kar precejšnje sranje sem zakuhal. In sem ti raje šel s poti.

Točno vem, zakaj. Vsak greh, vsaka neprijaznost zadene **TEBE**. Samo ti si Bog! Samo ti mi lahko odpustiš. Tukaj sem, odpusti mi!

Čeprav sem se v svojem življenju že nekaj stokrat spovedal, se moram še vedno spodbuditi k temu. In to kljub temu, da vem: ko v petih minutah pridem iz spovednice, sem tako srečen, kot bi se okopal v morju.

V moji duši je mir.

Od veselja bi lahko pel in plesal.

Nimajo vsi tega spontanega veselja. Ampak pri meni je tako.

Okej – hotel sem spregovoriti še nekaj o tej posebni spovedi: potem ko sem priznal svoje grehe, mi je duhovnik rekel nekaj besed, ki jih je moja duša posrkala kot mleko z medom: »Ko ti v Jezusovem imenu odpustim tvoje grehe, lahko v resnici začneš na novo. Predstavlja si: čisto na novo! Da, tvoje življenje se takoj prične še enkrat od začetka. In še nekaj ti povem: Bog, ki je ljubezen, ti tvojih grehov ne le odpusti – v nekem smislu jih celo pozabi!«

Ufff – moža bi lahko objel!

Po: Youcat - spoved

15. marec

KLEMEN MARIJA DVORŽAK

Po rodu je bil Čeh. Bil je deveti od dvanajstih otrok. Sedemletnemu mu je umrl oče. Mati ga je postavila pred podobo Križanega: »Ta bo odslej tvoj Oče; glej, da boš hodil po poti, ki mu bo všeč.« Ubogal je mater in iz srca si je želel postati duhovnik. Zaradi revščine si tega niso mogli privoščiti. Živel je samotarsko življenje in kasneje prišel na Dunaj, kjer je našel dobrega prijatelja Petra. Z njim sta dvakrat peš romala v Rim in kasnejši papež Pij VII. ju je preoblekel v samotarsko obleko. Ko je bil star 30 let, je postal duhovnik. Poslan je bil v Varšavo, od koder je bil pregnan na Dunaj in tam do smrti 1820 poleg nešteti opravil pri bolnikih in umirajočih, na prižnici in v spovednici našel še čas za visokošolsko mladino. Ob njem so se zbirali številni študentje, med njimi tudi naš rojak Friderik Baraga.

24. marec

KATARINA ŠVEDSKA

Sveta Katarina Švedska ali Karin, kot jo tudi imenujemo, se je rodila leta 1331. Zgodaj so jo dali v samostan, da bi jo tam vzgojili. Ko je imela šele štirinajst let, se je na očetovo željo poročila s pobožnim plemičem. Mlada zakonca sta sklenila posnemati deviški zakon Marije in Jožefa. Katarina se je začela oblačiti preprosto, brez pretiranega nakita in kmalu so njen zgled posnemale mnoge mlade gospe. Kasneje se ji je vzbudila želja po Rimu. Mož je zaradi bolezni ni mogel spremljati. Z osemnajstimi leti je prišla v Rim. Njeno življenje pa je ob večkratnih romanjih v Sveto deželo zaznamovala tudi pobožna molitev, delo, počitek in dobrodelnost.

POSTNA POBUDA 2016

Molitev za postni čas:

*Gospod, darujem Ti to, kar imam,
svoje napake in težave.*

*Gospod, ozri se name,
za hip se ustavi pri meni, v moji duši
in mi pomagaj pri vseh mojih izzivih.*

*Da bo moja vera še bolj trdna,
Te prosim, da mi jo pomagaš utrditi.*

*Da Te bom bolj ljubil,
mi, prosim, podari gorečo ljubezen.*

*Prosim Te, da bom vsak dan hodil za Teboj
in še posebej, da me boš spremljal
na vseh poteh kot usmiljeni Oče. Amen.*

Nenavadno hitro nas je letos doletel postni čas, skoraj smo iz božičnega vzdušja padli v čas pokore, odpovedi, dobrih del. Post je priložnost, da se soočimo s svojo realnostjo, si postavimo notranje ogledalo in povabimo Gospoda, da nam pomaga narediti nekaj, da bo naše človeško srce bolj človeško, sočutno, dobro, ljubeče ... da se v nas rodi nekaj dobrega, svežega, novega.

Usmiljeni Jezus nas ponovno nalaga na svoja pleča, posoja nam svoje oko, da bi drugače gledali; objema naše roke in noge, da bili naši objemi bolj topli, naši koraki bolj varni.

Tudi v postnem času in pred velikim praznikom Veliko nočjo zopet PROSIMO in UPAMO na pomoč. Naši prosilci so brezposelni ali prejemniki socialne pomoči ali pa z zelo majhnimi prihodki, med nami pa so tudi posamezniki, predvsem upokojeanci ali družine z večjim številom otrok, ki so zaradi spremenjene zakonodaje izpadli iz državne pomoči ali se jim je ta bistveno znižala, zato imamo odprte oči tudi zanje.

Z denarnimi sredstvi plačamo kakšno manjšo položnico (za elektriko, stanarino, za šolo, vrtec), večinoma pa nabavimo manjkajočo hrano. Za popolne osnovne pakete nam manjka predvsem: konzerv (ribe, doručak, pašteta ipd.), trajno mleko, dobrodošle pa so tudi ostale dobrote (jušne kocke, čokolada, puding v prahu ...) z rokom trajanja vsaj 1 mesec.

S sredstvi postne dobrodelne akcije želimo pomagati družinam in posameznikom v stiski v naši župniji, zato bo:

V NEDELJO, 13. MARCA 2016, PRED SVETIMI MAŠAMI možnost darovanja (hrana, denarni prispevki ...) pred vhodi v cerkev Marije Pomočnice na Rakovniku. Hvala za vsak dar! Jezus odpira vrata za dejavne v ljubezni.

Že vnaprej se vam v imenu sodelavcev Karitas in vseh ljudi, ki pri nas iščejo pomoč, lepo zahvaljujemo za vse vaše darove.

Za ŽK Rakovnik: Judita Petelin

**ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK, Rakovniška 6, Ljubljana
Dežurstvo v marcu : četrtek, 17. 3. 2016, od 17.00 do 19.00.
TRR: 02058-0253398959 NLB. Hvala za vsak dar.**

SREČANJE NA CVETNO NEDELJO

Tudi letos vas prisrčno vabimo – še posebej starejše, bolnike, invalide in tudi skupino Vera in luč – na sveto mašo in srečanje v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku.

Sveta maša bo na CVETNO NEDELJO, 20. marca 2016, v cerkvi Marije Pomočnice na Rakovniku ob 15. uri. Pred in med sveto mašo bo priložnost za sveto spoved, med sveto mašo pa tudi za prejem zakramenta bolniškega maziljenja.

Zbrali se bomo ob oltarju k sveti maši, h Kristusovi in naši daritvi. Pred veliko nočjo, največjim krščanskim praznikom, bomo znova osmislili in utrdili svojo vero v trpečega in od mrtvih vstalega Kristusa. Jezus osmisli našo vero, ki je preizkušana z boleznijo. Bog je z nami, Bog je vsakemu prijatelj. Je blizu nas, tudi kadar tega ne doživljamo.

Če se kdo zaradi bolezni ali onemoglosti ne bi mogel udeležiti srečanja in bi želel v pripravi na velikonočne praznike prejeti zakramente, naj nam sporoči, da ga bo g. Drobnič ali kateri drugi duhovnik obiskal na domu. Vsak prvi petek v mesecu obiskuje **bolnike po domovih skozi celo leto, ne samo za praznike. Na srečanju pa bomo molili tudi za vse tiste, ki zaradi bolezni ali onemoglosti ne bodo mogli priti.**

Po sveti maši se bo srečanje nadaljevalo v prostorih župnijskega doma na Rakovniku. Lepo vabljeni na prijateljsko druženje in pogostitev, ki jo pripravljajo velikodušne gospodinje iz rakovniške župnije. Ob veselem razpoloženju bomo poživali stara poznanstva in prijateljstva in si nabrali novih moči za življenje, ki je pred nami.

Veselim se srečanja z vami. Veseli bomo prav vsakega izmed vas. Vabilo velja za vse, če boste prejeli poštno vabilo ali ne (ker se z vsemi ne poznamo dobro in nimamo imen, naslovov, da bi vas povabili).

Naredite nekaj zase in za vse nas.

Nasvidenje torej na cvetno nedeljo pri Mariji Pomočnici na Rakovniku!

ŽUPNIJSKA KARITAS RAKOVNIK

RAZVEDRILO

VPRAŠANJA – »Oče, kaj so to diskretna vprašanja?« vpraša Marko očeta, ko se vrne iz šole. – »Sinko, to so vprašanja, na katera ne moreš vedno ogovoriti.« – »No, danes mi je učitelj v šoli zastavljal samo taka vprašanja!«

SVETO LETO USMILJENJA

Veselje v majhnih stvareh

»Služite Gospodu z veseljem.«

(Ps 100,2)

Zelo pomembno pravilo pri vzgoji za veselje je: odkrivati veselje v malih stvareh.

Bog si nas želi vesele, kajti z veseljem bolje spolnjujemo svoje obveznosti.

Bog izdatno seje radosti po naši življenjski poti, a se njegove kali zaradi naše malomarnosti pogosto porazgubijo.

Ne mešajmo veselja z užitki. Le-ti nas za razliko od veselja ne izboljšujejo. Veselje je sad duhovnega napora, ki ga storimo: z zahtevnejšim dobrim delom, z molitvijo, kadar molimo z vero, s požrtvovalnostjo za druge ... V psalmu 16 pojemo: » ... polnost veselja je pred tvojim obličjem, večne radosti na tvoji desnici.«

Vsakič, ko Gospodu odgovorimo s svojim velikodušnim »da«, se znajdemo pred njegovo navzočnostjo, ki nas preplavi s skrivnostnim valom radosti. Za vsako našo radost ali žalost obstaja vzrok. Če v trenutkih žalosti preiskujemo njene vzroke, smo že na pravi poti k veselju.

Če naše veselje pojenja ali celo popolnoma ugasne, se resno vprašajmo, zakaj se je to zgodilo. Zavlačevati s tem lahko močno škoduje našemu življenju, našim dolžnostim in obveznostim. Če prepogosto padamo v zagrenjenost, hudo ogrožamo stabilnost svojega značaja. Razloge za veselje lahko najdemo tudi v najtežjih okoliščinah življenja. Ni take okoliščine, ki bi bila popolnoma brezupna, treba je samo verjeti.

Poskušajmo si pridobiti navado, da iz vsakega veselega trenutka napravimo molitev. To storimo tako, da smo notranje hvaležni, da se zahvaljujemo za vsako radost. Takrat se bodo naše radosti preobrazile v molitev, v kateri bodo pridobile novo globino.

Nič me ne stane, da svoje obveznosti bogatim z veseljem. Če se jih lotevam z veseljem, me ne bremenijo več. Veselje, s katerim spolnjujem svoje obveznosti, navdihuje vse okoli mene.

V naši župniji bo svetoletno romanje v našo stolnico v nedeljo, 17. aprila.

Pri sv. mašah se bomo skušali pripraviti in popoldne ob 14.00 bomo krenili izpred župnijske cerkve. Ob 14.45 se dobimo pred stolnico in skupaj stopimo skozi svetoletna vrata.

Načrtujmo že sedaj, da bo celotno župnijsko občestvo kot ena velika družina deležno milosti svetega leta!

Preživimo postni čas s pozornostjo in tako bomo vredni milosti.

Vaš župnik Mirko(po knjigi Skrivnost veselja, 2015)

KOLENDAR:

MAREC

- SRE, 2. 3.: ob 20.00 zakonska skupina Mavrica.
- ČET, 3. 3.: eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim; četrtek pred prvim petkom.
- PET, 4. 3.: prvi petek; posvetitev Jezusovem Srcu; obisk bolnikov in starejših na domu; ob 19.30 križev pot za birmance in starše;
- 4.–6. 3.: duhovne vaje za starejše zakonce v Celju, Dom sv. Jožefa; postne duhovne vaje – Pohorje; intenzivne pevske vaje za otroški in mlajši mladinski zbor; duhovno družabni vikend za ministrante; vikend starejših zakonskih skupin; duhove vaje za 8. in 9. r. OŠ v Želimljem.
- SOB, 5. 3.: prva sobota; sv. maša ob 10.00 ter zvečer ob 18.30; posvetitev Marijinem Srcu; pomladansko srečanje animatorjev oratorija ljubljanske nadškofije na Rakovniku.
- NED, 6. 3.: 4. postna nedelja; ob 18.00 križev pot.
- PON, 7. 3.: ob 19.00 Karitas in ob 20.00 seja Župnijskega pastoralnega sveta.
- TOR, 8. 3.: srečanje starejših Rakovnik (9.00 – 11.00); ob 20.00 katehumenat.
- ČET, 10. 3.: eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim.
- NED, 13. 3.: 5. postna nedelja – tiha nedelja; postno romanje na Žalostno goro (odhod iz Rakovnika ob 7.45); ob 15.00 križev pot na Žalostni gori in sv. maša; ob 18.00 križev pot.
- SRE, 16. 3.: ob 19.15 srečanje za starše 3. razreda (prvoobhajanci).
- ČET, 17. 3.: eno uro pred sv. mašo molitev pred Najsvetejšim (sne-manje za TV Eksodus);
- PET, 18.3.: ob 20.00 zakonska skupina Zvonci

- SOB, 19. 3.: Sv. Jožef »Materinski dan« – dan staršev pri večerni sv. maši; ob 19.15 v dvorani GS Sporočilo Fatimske Marije (do 20.30). Vabljeni!
- NED, 20. 2.: cvetna nedelja; ob 18.00 križev pot; ob 15.00 priložnost za sv. spoved, sv. bolniško maziljenje, sv. maša ter pogostitev za bolne in starejše.
- PON, 21. 3.: ob 20.00 zakonska skupina srednja.
- SRE, 23. 3.: ob 20.00 zakonska skupina Iskrice.
- ČET, 24. 3.: **VELIKI ČETRTEK** – spominski dan zadnje večerje; ob 7.00 hvalnice; ob 9.00 vabljeni v stolnico h krizmeni maši; ob **19.00 obredi z umivanjem nog**; predstavitev prvoozbhajancev in blagoslov kruhkov; ob zaključku obredov vabljeni, da ostanete pri češčenju Jezusa v Najsvetejšem zakramentu.
- PET, 25. 3.: **VELIKI PETEK** – spomin Jezusove smrti na križu; ob 7.00 hvalnice, ob 15.00 križev pot; ob **19.00 obredi**; nato ste vabljeni h križevem potu v naravi po Golovcu.
- SOB, 26. 3.: **VELIKA SOBOTA** – Jezus počiva v grobu; ob 7.00 hvalnice; nato ste povabljeni h češčenju; **blagoslovi jedil ob 11.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00 in 18.00. velikonočna vigilija ob 19h** - katehumeni prejmejo zakramente uvajanja
- NED, 27. 3.: **VELIKA NOČ** – ob 6.30 velikonočna procesija in slovesno evharistično slavljenje Vstalega Jezusa; Sv. maše še ob 9.00, 10.30 in 18.30.
- PON, 28. 3.: velikonočni ponedeljek; Sv. maše po nedeljskem sporedu ob 7.30, 9.00, 10.30 in 18.30.
- TOR, 29. 3.: nadaljujemo z rednim veroukom.
- ČET, 31. 3.: ob 19.30 mladinski gost.

APRIL

- PET, 1. 4.:** prvi petek; posvetitev Jezusovem Srcu; obisk bolnikov in starejših na domu.
- SOB, 2. 4.:** prva sobota; sv. maša ob 10.00 ter zvečer ob 18.30; posvetitev Marijinem Srcu.
- NED, 3. 4.:** bela nedelja – nedelja Božjega usmiljenja.
- PON, 4. 4.:** ob 19.00 katehetski odbor.

V VEČNOST SO SE PRESELILI:

Ana Simončič, 1936
 Franc Likovič, 1930
 Frančiška Viran, 1941
 Branko Pavičić, 1934
 Srečko Žulj, 1929
 Meta Marjeta Gale, 1928
 Ivan Dežnak, 1932

Glasilo izdaja *Župnija Rakovnik*
Uredil: *Primož Rudolf* · Odgovorni urednik: *Mirko Simončič* · Prelom *Vito Lojk*

*Če svojega križa ne nosiš z veseljem,
bo on tlačil tebe.*

Tomaž Kempčan

DON BOSKO

ŽUPNIJSKI URAD LJUBLJANA RAKOVNIK
RAKOVNIŠKA 6, 1108 LJUBLJANA

TEL: 01 427 14 59, N.C. 01 427 30 28
WWW.DONBOSKO.SI/RAKOVNIK
ZUPNISCE.RAKOVNIK@SALVE.SI
SMC.RAKOVNIK@SALVE.SI

**Župnijska Karitas
Rakovnik**

Dežurstvo v marcu: v
četrtek, 17. 3. 2016, od 17.
do 19. ure.

TRR: 02058-0253398959
NLB.

Hvala za vaš dar.

Postne duhovne vaje

Pohorje I: 4.–6. marec,
Pohorje II: 11.–13. marec.

Župnijska knjižnica je odprta
ob nedeljah po dopoldanskih mašah.